

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ X-Citeไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที ๑๒ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๕ มูลค่าข่าว ๑๒๐,๘๑๙.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

หนึ่งวัน กับ หนึ่งคน เลือกทำได้

ชีวิตของคนคนหนึ่ง มีเรื่องราวที่ซบซึ้ง เดินตามจังหวะของกาลเวลาและโอกาสที่เดินเข้ามาได้เสมอ ทั้งที่ไขว่คว้า แสวงหาและบุญหล่นทับ หรือล้มหลอนจนแทบวาม มีให้เห็นกันก็มากราย

หนุ่ม (ใหญ่) หน้าตาแจ่มใสคนนี้แหละที่อยากพาคุณๆ ซบซึ้งเข้าไปดู เรื่องราวของเขาสนุก น่าสนใจ กับจังหวะชีวิตที่แสนจะมีรสชาติ จับต้องได้ เลือกได้ และทำทุกอย่างที่เลือกได้ติดชะด้วยนะ

อาจารย์สมยศ ศักดิ์ศรีคุณากร ยึดอาชีพสอนหนังสือ เป็นอาจารย์พิเศษที่เทคโนโลยีสยาม, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, มศว และอีกหลายแห่ง เมื่อค้นพบว่าตัวเองชอบงานสอน สอนจากข้างใน จากประสบการณ์และความรู้ที่ถ่ายทอดออกมาแบบไม่หวงวิชา

จบทางด้านกฎหมาย, บริหารธุรกิจ และกำลังเรียนปริญญาเอก คาดว่าอีกสักไม่เกิน 2 ปีจะจบเป็นดอกเตอร์แล้ว ที่แปลกและปลื้มคือ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งกัมพูชา ไซฟังไม่ผิดหรอกครับ และดูว่าระดับของสถาบันการศึกษาจะสูงกว่าเมืองไทยชะด้วย....

เล่าเรื่องชีวิตของตัวเองแบบสนุกๆ ว่า จากสายงานด้านปฏิบัติการข้ามมาดูแลสายการตลาดของขนมชื่อดังอย่าง “ดั่งกัน โดนัท” เบ็ดเสร็จ 20 ปี นานมากจนใบหน้ากลายเป็นโลโก้ ยามไปไหนมาไหนก็ทักว่า ดั่งกันมาแล้ว อ๊ะ...

ย้อนเวลากลับไปเมื่อเกือบ 25 ปีก่อน เขาเป็นคนดูแลการผลิตเพื่อส่งเข้าร้านสะดวกซื้อกว่า 1 พันสาขา (ในขณะนั้น) มีพนักงานส่งวันละ 2 รอบ ทุกอย่างต้องเป๊ะ จึงเป็นการขายที่ผลิตกันที่ บวกการบริการที่ต้องเดินคู่กัน สินค้าที่ห่อเป็นแพรมีซองที่มีชื่อกำหนดจากอเมริกา จึงได้โอกาสในการเรียนรู้หลายเรื่อง ฟังหลายคนที่มาสอน มาตรวจงาน ยังเชื่อว่า มิสเตอร์สมยศ ยูน่าจะเป็นเจ้เอ้มนะ เพราะขยันทำงานหนักมาก ความรับผิดชอบสูง คิดในใจและตอบตัวเองว่า ทำเยอะก็ได้ประสบการณ์เยอะ หาที่โหน ไม่มีที่ซื้อและเรียนหรอก นอกจากทำเอง แบบจริงจัง ทำจริง

จากงานสายการผลิต สายบริการ สายการตลาด คราวนี้ย้ายไปดูแลสายการเงิน เมื่อเจอประกาศรับสมัครอาสาสมัครของ TSI ที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงรีบมาสมัครเรียน จนผ่านในหลายระดับ และออกเดินสายทำหน้าที่ในต่างจังหวัดหลายแห่ง หลายคนแปลกใจและทั้งกับอาสาสมัครผู้นี้ เพราะมาจากหน่วยงานนอกสายงานของวงการไฟแนนซ์ โบรกเกอร์ เจ้าตัวก็สนุกที่มีเพื่อนๆ อีกหลายกลุ่ม จนถึงจังหวะที่โบกมือลาจากขนมมีวูในเวลาต่อมา

ได้รับทุนในการเรียนหนังสือด้านบริหารธุรกิจก็ยิ่งขบใจ เหมือนต่อยอดงานที่ตัวเองชอบ แล้วลงลึกมาจริงจังของการเป็นนักวิชาการ ถูกทาบทามไปทำงานที่ชุมชนนาน 2 ปี ซบซึ้ง เมืองนี้เป็นเมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก นิสัยดี นอบน้อม ถ้าหากต้องเลือกอาจจะขอกลับไปใช้ชีวิตที่นั่นอีกนะ

ชีวิตที่ได้ฝึกในการพบปะผู้คน ที่ต้องบริหารความต้องการในมิติต่างๆ จึงเป็นข้อดี เมื่อสมัครเข้ามาช่วยงานเป็นผู้ประเมินใกล้เกลี่ยของศาลอาญากรุงเทพใต้ ชอบที่ได้มีโอกาสทำงานกับบุคลากรระดับศาสตราจารย์ ระดับดอกเตอร์ หัวหน้าศาล ผู้พิพากษา และได้ฝึกปรีพร้อมทักษะฝีมือในการพูด การเจรจา พบเจอคติความระหว่างคนในเรื่องต่างๆ มากมาย และซึ่งในความเป็นมนุษย์ที่เต็มไปด้วยรักโลกโกรธหลง ที่ทุกอย่างจบลงด้วยการพูดคุย เป็นหนทางแห่งสันติ ที่จะไม่เบียดเบียนกันจึงจะเป็นสุข

วัยนี้จึงเลือกได้ เลือกที่จะทำดีให้ตัวเอง และประเทศชาติ ทรัพย์สินเงินทองเป็นเรื่องนอกกาย ตายไปก็ติดตัวไปไม่ได้ แต่ความดี ต่างหากที่จะติดตัวไป

พักนี้จึงลงสนามทำงานให้หลายหน่วยงาน เท่าที่จะทำงานให้ได้ ง่ายจัง ไม่ยาก เพียงจัดเวลา ทำเต็มที่ เต็มใจ หน้าตาจึงแจ่มใส มีความสุข อิ่มเอม ไม่ต้องอธิบายความยาก แค่นี้จะ ง่ายไหม...

จึงอยากแบ่งปันว่า ทุกคนก็ทำได้ สิ่งไหนที่ทำได้ อาสาทำเลย ไม่ต้องให้ใครมาเย้ยปาก งานจิตอาสา ก็นี้แหละ ใช่เลย... คนวัยนี้เป็นวัยที่เรียนรู้โลกมากมายแล้ว ตอบแทนแผ่นดินเกิดบ้าง ย่อมมีความสุข ไม่ต้องพึ่งเครื่องสำอางยี่ห้อใดๆ สุขมาจากข้างใน ก็แบบนี้เอง

ใครที่ทุกข์ใจ ใครที่ลดละเลิกไม่ได้ นอกจากเดินเข้าวัดก็มาทำงานจิตอาสา ช่วยได้เยอะครับ เชื่อม...

ดาวเต็มฟ้า